

عنوان مقاله:

ارتقاء کیفیت محیط فضای باز سالمندان در مجتمع های مسکونی شهر آینده با تاکید بر عناصر رویکرد بیوفیلیک

محل انتشار:

فصلنامه چشم انداز شهرهای آینده، دوره 4، شماره 3 (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 27

نویسندگان:

مجید عفیفیان - PhD student of Architecture, Department of Architecture, Faculty of Art and Architecture, Shiraz -
Branch, Islamic Azad University, Shiraz, Iran

هادی کشمیری - Associate Professor, Department of Architecture, Faculty of Art and Architecture, Shiraz Branch, -
Islamic Azad University, Shiraz, Iran

حامد مضطرزاده - Assistant Professor, Department of Architecture, Faculty of Art and Architecture, Shiraz Branch, -
Islamic Azad University, Shiraz, Iran

کرامت اله زیاری - Postdoctoral Professor, Urban planning, post-doctorate in urban planning, Faculty of Geography, -
University of Tehran, Tehran, Iran

خلاصه مقاله:

با آغاز عصر صنعتی، آهنگ شهرنشینی رشد پرشتابی گرفته و همچنان در مسیر حرکت بسوی آینده است. آینده انسان، شهرنشینی هست. بنابراین نیاز به آینده‌نگری و ایجاد محیط مطلوب سکونت در شهرهای آینده از ضرورت برنامه‌ریزی امروز می‌باشد. رویکرد بیوفیلیک از رویکردهای طبیعت‌گراست که از اوایل قرن بیست و یکم وارد حوزه معماری و شهرسازی شده است. از چالش‌های مطرح در شهر آینده، رشد جمعیت سالمند و تحولات زیست محیطی با در نظر گرفتن معضلات پیش روست. هدف این پژوهش ارتقاء کیفیت فضای باز محیط سکونت سالمندان با استفاده از رویکرد و شهرسازی بیوفیلیک در شهر آینده است. این پژوهش با نگاهی به آینده شهر و چالش‌های پیش روی آن و با روش تحلیل روند، انجام شد. گردآوری و تجزیه و تحلیل داده‌ها با روش ترکیبی (کمی و کیفی) و با استفاده از نرم‌افزار SPSS24 و آزمون‌های ضریب همبستگی پیرسون و تی‌تک نمونه‌ای انجام شد. نتایج نشان داد که اکثریت روابط بین عناصر رویکرد بیوفیلیک با مولفه‌های کیفیت محیط دارای ارتباط معنادار و بیشترین تعداد ارتباط همبستگی بین عناصر بیوفیلیک با مولفه معنایی کیفیت محیط فضای باز می‌باشد. بیشترین تاثیر مربوط به فعالیت بیوفیلیکی (۴/۲۵) و کمترین تاثیر مربوط به سرشت فضا (۲/۲۸۲) است. در بین ۴۴ گویه بررسی شده، عنصر فضای سبز، گیاهان و آب (۴/۵۳) بیشترین و عدم ترس از درختان متراکم (۲/۵۵) کمترین عدد میانگین را است. ضمن اینکه نتایج مشخص نمود که کیفیت محیط مطلوب‌تر، باعث علاقه‌مندی و افزایش فعالیت بیوفیلیکی سالمندان مانند ورزش، پیاده‌روی و باغبانی و افزایش تعاملات اجتماعی در فضای باز مجتمع می‌گردد. نتایج بدست آمده می‌تواند در برنامه‌ریزی و طراحی مجتمع‌های مسکونی در شهر آینده استفاده شود.

کلمات کلیدی:

Biophilic Approach, Quality of Living Environment, Elderly, Outdoor Space of Residential Complex, future City
رویکرد بیوفیلیک، کیفیت محیط سکونت، سالمندان، فضای باز مجتمع مسکونی، شهر آینده.

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1812006>

